

Τούτων ἡμεῖς πρὸς ἡμῶν μακαρίων τοῦ αἰγυπίου.

Διήγησις πολλῶν φέλιμος ἡς τῶν ἀνθρώπων :

Πορῶμενος εὐδὲ τιναδὲ τῶν ἀγίων πρῶν ἡς τὴν
 ἔρημον, ἢ κολοῦθις αὐτὸν ἄγεσεν. καὶ
 ἔκῃνος ἐλογίασεν ὅτι κολόθιρος ἐκείνη
 τὴν ἔρημον, καὶ ἔπε του, ἐυλόγησον περ
 ἡμεῖς. ἔστραφον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔστρεψεν, ὅθεν
 συχωρέσηστέ κνον. ὁ δὲ μοναχὸς πειπατῆ
 ὀλίγον διασημα. καὶ κῆτανόθις αὐτὸν ὁ μοναχὸς
 κτῆτω θεωρεῖαν καὶ τὸ σῆμα, ἔσειλῃ πρὸς αὐτὸν
 λέγειτε. τέκνον. ἐγὼ ἐξίσταμαι ἐπεμασσω,
 τίς ἐστὶ αὐτὸν ἢ θαυμαστὸς θεωρεῖα καὶ τὸ κῆμα.
 Διαπιδεῖν ἄδα τοιαύτην θῆμορφίαν ἡς ἀνθρώπων
 εὐτε ἡς τὸν κῆμα. καὶ βάλω ἡς τὸ νοῦν κῆμα πρὸς
 ἀνὴρ ἡσθαῖος. ἐδλα τοῦτο ὁρμὴ ἔωσε ἡς τὸν
 θῆν τοῦ οἰώου ἐτῆς, να μού ἡς τῆς τῆς ἀλλῆ. τὸ
 ὁ φέλιμος ποιήσασθε μετανοήσαντες, ἐλέει,

ῥησ

παρακα